

**Parlament
del graduat
Javier Rodríguez
Núñez**

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2015**

Barcelona, 4 de juliol del 2015

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

Companyes, companys, familiars, professors i autoritats,

Volia començar aquest parlament donant l'enhorabona a tots aquells i aquelles que avui us gradueu en Dret. Han estat molts exàmens, molts diumenges de seminaris a les 23.59, i moltes reformes de la Llei de societats de capital el que ens ha portat fins aquí.

De ben segur que molts de vosaltres encara recordareu el primer dia que vau trepitjar la facultat. Sigui com sigui, la inexperiència parlava per si sola: els nervis d'estar envoltats per companys nous; el vertigen de començar una vida nova.

Són moltes les experiències que ens ha aportat la Universitat. Debats i discussions entorn a novetats legislatives. Amors frustrats i amors latents. Amistats eternes, que tot i així se'ns faran efímeres. I un vincle amb el dret inalienable, imprescriptible i inembargable.

Han estat molts els inconvenients que han intentat frustrar que siguem aquí asseguts: la pujada de l'IVA dels subratlladors, l'existència dels test multiresposta, o el canvi de la llei de l'IRPF a una setmana de l'examen de Tributari. Però, amb més o menys sort, ho hem aconseguit.

Ebris d'orgull, estem a unes hores d'aconseguir un diploma que simula ser el títol que, després de pagar la corresponent taxa, ens permetrà accedir al màster o a l'oposició que ens habilitarà per ser, a llarg termini, un treballador de sol a sol dedicat al món del dret!

Per als nostres familiars, he de dir que el dret és molt més que un conjunt de lleis per memoritzar.

El dret és poder dir amb el cap ben alt "usucapió" i saber de què estem parlant. El dret implica entrar en una botiga i veure contractes bilaterals per totes bandes. El dret és una branca en constant evolució, que ens convida a millorar-nos. Quelcom que ens rodeja en el nostre dia a dia sense que ho puguem percebre. Un estudi que requereix d'esforç, reciclatge, especialització i dedicació.

Graduar-se vol dir fer un pas per tu mateix i conquerir el món real. Això implica deixar de viure amb els pares, deixar d'escalfar tappers a sales que fan olor de

mandarina; per a molts de vosaltres, deixar la relació tòxica d'amor i odi que tots hem tingut algun cop amb la RENFE; i encarar l'entrada al món laboral amb una perspectiva de futur.

Graduar-se vol dir emprar totes les aptituds i coneixements a l'hora d'assolir l'èxit personal, a l'hora de tornar a la nostra comunitat allò que aquesta ens ha donat.

Podríem dir que la universitat és una experiència única, que ens canvia com a persones. Una experiència que no és ni millor ni pitjor, sinó que ens aporta aptituds necessàries en el procés maduratiu. Aptituds que ens permetran incidir en el nostre paper a la societat.

Avui, hem de ser molt conscients de quin model volem; però, sobretot, hem de ser conscients de quin model venim. Avui, hem de ser conscients que molta gent no va poder gaudir del privilegi de seure en aquestes cadires, i que som afortunats d'haver pogut estudiar una carrera amb l'ajut i l'empenta de la nostra família. Hem de ser conscients que se'ns ha concedit una oportunitat que encara avui no té tothom. Avui més que mai, hem de ser conscients que la nostra actuació com a juristes deixarà empremta en un món en constant canvi.

I aquest ha de ser el nostre llegat. Atrevir-nos, somniar i lluitar. No tenir por de prendre males decisions. Perquè al final, el que diferenciarà un jurista de Westlaw seran els errors que cometem, el que ens configurarà com a persones.

Avui, ens trobem aquí per celebrar una fita que ens ha de fer estar molt orgullosos; una fita que ens descriurà com a persones. Això sí; llevat pacte en contra. Gràcies a totes i a tots pel que hem viscut i el que hem après al llarg d'aquests quatre anys. Per haver-ho compartit. Per tots vosaltres i el vostre esforç, per tota la feina dels professors, per Ticio, Cayo i Sempronio; enhorabona!

Moltes gràcies.

